

KENDELSE

afsagt af Den Særlige Klageret mandag den 16. juni 2025 i sag:

24/09688

D ved advokat A

kærer

Vestre Landsrets kendelse af 16. maj 2024

Advokat A har på vegne af domfældte D ved mail af 24. maj 2024 kæret Vestre Landsrets kendelse af 16. maj 2024, hvorved genoptagelse af en ankesag blev afvist i medfør af retsplejelovens § 987, stk. 5, 1. pkt., jf. § 987, stk. 1, 1 pkt.

Anklagemyndigheden har udtalt sig imod genoptagelse.

D blev ved Retten i Koldings dom af 4. oktober 2023 idømt 30 dages fængsel for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1. Han blev endvidere udvist af Danmark med indrejseforbud i 6 år.

Sagen blev ved Retten i Kolding fremmet i tiltaltes fravær i medfør af retsplejeloven § 855, stk. 3, nr. 4.

D ankede dommen til frifindelse.

Ankesagen blev berammet til hovedforhandling den 18. marts 2024. Ved kendelse af samme dag afviste landsretten anken, idet tiltalte udeblev fra hovedforhandlingen. Af landsrettens begrundelse fremgår:

”Tiltalte er lovligt indkaldt til hovedforhandlingen, men er udeblevet uden at have dokumenteret lovligt forfald. Da landsretten ikke undtagelsesvist finder det nødvendigt at fremme sagen i tiltaltes fravær, afviser landsretten tiltaltes anke, jf. retsplejelovens § 920, stk. 2.”

D anmodede den 26. marts 2024 landsretten om genoptagelse af ankesagen.

Ved kendelse af 16. maj 2024 afslog landsretten anmodningen om genoptagelse. Af kendelsen fremgår bl.a.:

”Ved landsrettens kendelse af 18. marts 2024 blev Ds anke afvist under henvisning til, at han uden dokumenteret lovligt forfald var udeblevet fra hovedforhandlingen, og at det ikke undtagelsesvis var nødvendigt at fremme sagen i hans fravær, jf. retsplejelovens § 920, stk. 2.

Det forhold, at D efter det oplyste havde misforstået en meddelelse om aflysning af et retsmøde i en anden straffesag, giver hverken i sig selv eller sammenholdt med oplysningerne om den verserende sag for Flygtningenævnet grundlag for at anse D for at have haft lovligt forfald. Betingelserne for genoptagelse findes derfor ikke opfyldt, jf. retsplejelovens § 987, stk. 5, 1. pkt., jf. § 987, stk. 1, 1. pkt.”

Den 21. maj 2024 afviste Flygtningenævnet en klage indgivet af D den 21. november 2023 om begyndelsestidspunktet for hans opholdstilladelse. Afvisningen var begrundet i manglende kompetence.

Anbringender

D har anført navnlig, at udeblivelsen skyldtes en misforståelse. Han troede, at retsmødet den 18. marts 2024 i ankesagen ved Vestre Landsret var blevet aflyst, da han havde modtaget en meddelelse om aflysning af en straffesag. Der var imidlertid tale om aflysning af et retsmøde berammet til den 2. april 2024 i en anden straffesag ved Retten i Herning. Forvirringen skyldtes, at han ikke tidligere var blevet indkaldt til retsmødet i den anden straffesag. Sagen ved Retten i Herning var udsat på en verserende sag for Flygtningenævnet om længden af hans lovlige ophold i Danmark. Hans advokat havde på baggrund af denne sag oplyst ham om, at hans straffesag ikke kunne behandles, før Flygtningenævnet havde truffet afgørelse. Advokaten var ikke bekendt med, at D havde flere verserende straffesager. Rådgivningen fra advokaten bidrog således til misforståelsen omkring retsmødet i Vestre Landsret. D troede på baggrund af rådgivningen, at der ikke kunne gennemføres en straffesag mod ham på daværende tidspunkt. Længden af det lovlige ophold har væsentlig betydning for vurderingen af udvisningsspørgsmålet, og ankesagen ved Vestre Landsret burde have været udsat på Flygtningenævnets afgørelse. Anklagemyndigheden og Udlændingestyrelsen var bekendt med den verserende sag ved Flygtningenævnet og burde loyalt have oplyst retten og den beskikkede forsvarer herom. Herved havde forsvareren haft mulighed for at protestere mod afvisningen af anken, og sagen ville have været udsat. Landsretten genoptager efter fast praksis en sag, når der er en berettiget forventning fra ansøgerens side om, at straffesagen vil blive udsat, jf. TfK 2014.1097.

Anklagemyndigheden har udtalt sig imod genoptagelse og har anført navnlig, at betingelserne for genoptagelse efter retsplejelovens § 987, stk. 5, jf. stk. 1, 1. pkt., ikke er opfyldt, da D ikke havde dokumenteret lovligt forfald. Den omstændighed, at han ved en fejl blandede oplysningerne om en

anden sag sammen med den foreliggende ankesag ved Vestre Landsret, udgør ikke lovligt forfald. Sagen, der blev aflyst, foregik ved Retten i Herning og på en anden dato. D havde endvidere ikke en berettiget forventning om, at sagen blev aflyst. Den rådgivning han modtog, vedrørte den anden sag ved Retten i Herning, og han blev således på intet tidspunkt vejledt om, at den foreliggende sag skulle være aflyst. Kærende i TfK 2014.1097 havde lovligt forfald, og sagen er derfor ikke sammenlignelig med den foreliggende sag. Der er endvidere ikke grundlag for at antage, at byrettens afgørelse i den foreliggende sag er åbenbart urigtig. Sagen var tilstrækkelig oplyst for byretten, og en mulig ændring i datoen for, hvornår tiltaltes lovlige ophold skulle regnes fra, ville ikke have ført til et andet resultat.

Klagerettens begrundelse og resultat

I sagens behandling har følgende medlemmer deltaget: Kristian Korfits Nielsen, Bo Østergaard, Kari Sørensen, Lasse Højlund Christensen og Kåre Pihlmann.

Efter retsplejelovens § 987, stk. 5, jf. stk. 1, kan tiltalte, hvis anke er blevet afvist på grund af hans udeblivelse, begære ankesagen genoptaget. Genoptagelse forudsætter, at vedkommende kan dokumentere at have haft lovligt forfald og på grund af omstændigheder, der ikke kan tilregnes ham, ikke i tide har kunnet meddele dette.

Klageretten finder, at D ikke har dokumenteret at have haft lovligt forfald til hovedforhandlingen den 18. marts 2024.

Klageretten finder endvidere, at D ikke på grund af den da verserende sag ved Flygtningenævnet og den rådgivning, som han havde modtaget fra sin advokat vedrørende en anden straffesag, havde en berettiget forventning om, at hovedforhandlingen i nærværende sag var blevet aflyst. Den rådgivning, han modtog, angik ikke nærværende sag, og der er ikke oplysninger om, at D forsøgte at få nærværende sag udsat eller var forhindret i at søge den udsat på et tidligere tidspunkt.

Klageretten tager herefter ikke anmodningen om genoptagelse til følge.

Thi bestemmes:

Vestre Landsrets kendelse af 16. maj 2024 stadfæstes.